

COMMISSION DE L'ÉCONOMIE,
DE LA POLITIQUE SCIENTIFIQUE,
DE L'ÉDUCATION, DES
INSTITUTIONS SCIENTIFIQUES
ET CULTURELLES NATIONALES,
DES CLASSES MOYENNES ET DE
L'AGRICULTURE

du

MERCREDI 13 JUIN 2012

Matin

COMMISSIE VOOR HET
BEDRIJFSLEVEN, HET
WETENSCHAPSBELEID, HET
ONDERWIJS, DE NATIONALE
WETENSCHAPPELIJKE EN
CULTURELE INSTELLINGEN, DE
MIDDENSTAND EN DE
LANDBOUW

van

WOENSDAG 13 JUNI 2012

Voormiddag

De vergadering wordt geopend om 10.51 uur en voorgezeten door de heer Karel Uyttersprot.
La séance est ouverte à 10.51 heures et présidée par M. Karel Uyttersprot.

01 Vraag van de heer Peter Logghe aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de klachten van de kmo's over de dienstverlening van de nutsbedrijven" (nr. 11849)

01 Question de M. Peter Logghe au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les plaintes des PME relatives au service offert par les entreprises d'utilité publique" (n° 11849)

01.01 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de minister, uit een enquête die UNIZO onlangs bij 600 kmo's heeft uitgevoerd, blijkt dat behoorlijk veel kmo's klachten hebben over de dienstverlening van nutsbedrijven: bereikbaarheid, kwaliteit van de dienstverlening, onleesbaarheid van energiecontracten – ook iets dat regelmatig terug opduikt –, onduidelijkheid over opzeggingsmogelijkheden en onbereikbaarheid van de klantendiensten.

Particulieren lijken stilaan de weg naar de uitgang te hebben gevonden bij energiebedrijven, maar dit blijkt veel minder het geval te zijn voor de economische ruggengraat van dit land, de kmo's. Vraag is of het beleid hierin zal sturen.

Mijnheer de minister, ik heb vier korte vragen. Ten eerste, hebt u kennis genomen van het onderzoek van de zelfstandigenorganisatie UNIZO met betrekking tot dit probleem? Wat is uw eerste reactie?

Ten tweede, de leesbaarheid van contracten en facturen is een oud zeer. Als juristen moet ons dat ter harte gaan. Wat zult u concreet voorstellen of doen om de leesbaarheid van contracten en facturen te verhogen? Er zijn in het verleden in vorige legislaturen al voorstellen van collega's geweest om de leesbaarheid te verhogen.

Ik kan u facturen van Electrabel voorleggen waarin men het heeft over bedragen exclusief btw, terwijl men in de vergelijkingstabellen van de VREG bedragen inclusief btw hanteert. Dit is helemaal onleesbaar. Men moet uren de tijd nemen om een deftige vergelijking te kunnen maken. Is dat een prioriteit voor uw beleid?

Ten derde, de algemene teneur van het onderzoek van UNIZO is dat kmo's de weg naar andere nutsbedrijven nog niet hebben gevonden. Wordt ook hierin sturend opgetreden?

Ten vierde, wat betreft de bereikbaarheid van de nutsbedrijven, UNIZO is voorstander van een uniek klantnummer per kmo en vraagt ook specifieke aandacht voor de telefonische oproepen, en dan vooral voor

het verkorten van de wachttijden. Hoe wordt dit aangepakt? Wat zijn uw maatregelen ter zake?

01.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Ik ken het onderzoek, maar ik heb het niet diepgaand kunnen nakijken. Dit hoeft ook niet want het is in ruime mate een bevestiging van wat wij langzaamaan weten, namelijk dat er een aantal pijnpunten zijn.

Er is het pijnpunt van de bereikbaarheid van de callcenters. Vorig jaar is ter zake nogal wat actie gevoerd. Normaal gezien moeten wij dat halfweg dit jaar evalueren. Deze actie werd samen met Radio 1 opgezet. In september zullen wij een aantal resultaten krijgen, die wij dan zullen opvragen. De FOD Economie volgt dit in elk geval op.

De leesbaarheid en vergelijkbaarheid van facturen is een belangrijk punt. In heel de liberalisering vormt precies de vergelijkbaarheid van aanbiedingen een groot probleem. Dit is minder het geval voor energie omdat daar maar een aantal elementen kunnen worden vergeleken. Al bij al is dit redelijk doenbaar: er zijn consumenten met dag- en nachttarief, met enkel dagtarief of met een exclusief tarief voor consumenten met nachtconvectoren. Er zijn weliswaar vaste en variabele contracten, maar dit is een keuze die nog enigszins te beheersen valt. In de telecom zijn de tariefformules niet vergelijkbaar omdat zij te divers en te gedetailleerd zijn dat dit onmogelijk kan worden vergeleken.

De vergelijkbaarheid van de facturen vormt volgens mij een belangrijk element voor een goed werkende, geliberaliseerde sector waarin consumenten kunnen kiezen. Een keuze maken is echter enkel mogelijk als de consument ook kan vergelijken. Momenteel is deze mogelijkheid te weinig aanwezig.

Bovendien was ook de opzegbaarheid van contracten vrij moeilijk. U zegt dat kleine kmo's nog niet vaak de juiste weg hebben gevonden. Dit heeft ook te maken met de opzegbaarheidsformules die momenteel drastisch wijzigen. Wij hebben dit in de telecomsector aangepakt en ook voor de energiesector komt dit eraan.

Het wetsontwerp ter zake zal nogmaals worden besproken in de Ministerraad waarna het naar het Parlement zal komen. Een van de grote factoren voor kmo's was het feit dat zij twee of drie maanden verbruik dienden te betalen in geval van vroegtijdige opzegging van het contract. Dit is echt veel. Bedrijfsleiders zitten niet elke dag na te kijken wanneer hun energiecontract vervalt. Zoiets gebeurt eerder accidenteel want als men bezig is met zijn energiefactuur is men niet bezig met zijn business.

Maatregelen op het vlak van die opzegperiodes zullen volgens mij dan ook een grotere concurrentie met zich meebrengen, ook voor kmo's. Ik heb dit reeds aangekondigd maar heb vervolgens wat gepauzeerd omdat ik die opzegvergoeding eerst wilde aanpassen. Het is mijn bedoeling om samen te zitten met VOKA en UNIZO om te bekijken wat ter zake kan worden gedaan.

Er zijn straks nog vragen over de actie "Durf vergelijken!" in de gemeenten, maar het tweede luik heeft betrekking op de kmo's. We willen met de organisaties van kmo's samenwerken om dat te doen. Het is dan wel belangrijk dat de opzegvergoeding ook afgeschaft is. In de maand juli moet dat normaal definitief goedgekeurd zijn. Dan kunnen wij dat bekijken. Dat zijn immers niet onbelangrijke kosten voor de bedrijven. Het zijn typische kosten waarin men een en ander kan aanpakken.

De leesbaarheid van de factuur is voer voor veel discussie. Onze mogelijkheden zijn op dat vlak redelijk beperkt omdat de Europese regels een soort exclusiviteit hebben. Men moet die regels toepassen en men mag er niets aan toevoegen. Wij hebben dat opgevangen door een gentlemen's agreement. Eerlijk gezegd, ik ben momenteel niet erg goed geplaatst om een nieuw gentlemen's agreement af te sluiten. Ik zal het ook niet onmiddellijk proberen.

01.03 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de minister, ik hoop dat u met dat laatste niet aanduidt dat er een andere minister moet komen om een gentlemen's agreement te verkrijgen.

De evaluatie van de bereikbaarheid van de nutsbedrijven komt er in september. Wij zullen daarop terugkomen. Wat de opzegmogelijkheden betreft, zegt u dat wij tegen juli meer ruimte zullen hebben. Ik zal daarop terugkomen in september want ik meen dat men daarmee verder moet gaan.

Wat voor kmo's heel nuttig zou zijn, is een soort uniek oproepnummer waar ze met alle vragen over energie terecht zouden kunnen. Ik heb soms vragen bij de algemene dienstverlening. Ik heb de indruk dat hoe meer

de markt vrij wordt, hoe minder algemene dienstverlening er is. Men gooit de mensen allerlei tarieven naar het hoofd maar voor de algemene dienstverlening weet men niet meer waar men terecht kan.

Dit is een belangrijke materie en wij gaan daar zeker op terugkomen. Wat de leefbaarheid van de contracten betreft, ik zal dat goed bekijken en proberen u er met een aantal voorbeelden van te overtuigen dat daar misschien nog wat kan gebeuren. Wij komen er zeker nog op terug.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

02 **Question de Mme Zoé Genot à la ministre des Classes moyennes, des PME, des Indépendants et de l'Agriculture sur "les sociétés actives selon la Banque-Carrefour des Entreprises et effectivement dissoutes" (n° 11928)**

02 **Vraag van mevrouw Zoé Genot aan de minister van Middenstand, Kmo's, Zelfstandigen en Landbouw over "vennootschappen die volgens de Kruispuntbank van Ondernemingen nog steeds bestaan, maar eigenlijk ontbonden zijn" (nr. 11928)**

02.01 **Zoé Genot** (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, la Banque-Carrefour des Entreprises (BCE) compte beaucoup de sociétés répertoriées comme "actives" alors que, selon les annexes au *Moniteur belge*, ces sociétés sont dissoutes, parfois depuis très longtemps, par exemple quinze ans. Ces sociétés "actives" n'ont d'ailleurs plus publié de comptes à la Banque nationale depuis leur dissolution.

Sur base du fichier de la Banque-Carrefour des Entreprises, les Régions et le Fédéral envoient des courriers pour enrôler les taxes et impôts divers, qui arrivent à des adresses de lieux inoccupés ou occupés par d'autres personnes qui héritent ainsi de certaines contraintes. Après un premier envoi, les pouvoirs publics envoient un recommandé, puis un huissier de justice qui, ensuite, demande à l'agent de quartier de faire l'enquête à sa place. Voilà divers coûts induits par la mauvaise gestion du fichier des entreprises "actives" par la BCE.

Monsieur le ministre, avez-vous connaissance de ce problème?

N'est-il pas possible de maintenir la Banque-Carrefour des Entreprises à jour, en suivant le *Moniteur belge*?

Ce fichier de la Banque-Carrefour des Entreprises est-il utilisé pour la construction de statistiques économiques?

02.02 **Johan Vande Lanotte**, ministre: Monsieur le président, chère collègue, les sociétés dissoutes sont, selon l'article 183 du Code des sociétés, réputées en cours de liquidation. Au sein de la BCE, le statut actif d'une société signifie qu'elle existe sur le plan juridique; ainsi, tant que la liquidation n'a pas eu lieu, une société existe même lorsqu'elle est dissoute. Cela ne signifie néanmoins pas qu'elle sera effective du point de vue de son activité.

C'est la raison pour laquelle les sociétés dissoutes, disposant toujours d'une existence juridique, sont inscrites au sein de la BCE en tant qu'entreprises "actives". Et, effectivement, une telle situation peut entraîner des malentendus et autres difficultés.

Afin d'éviter une telle situation gênante, nous présenterons une loi prévoyant une procédure de radiation d'office des sociétés répondant à une série de critères, notamment le défaut de dépôt depuis plus de cinq ans. Cette mesure de radiation sera administrative: l'existence de la société perdurera tant que la liquidation ne sera pas prononcée. Cette radiation administrative constituera une donnée visible pour l'ensemble des services et administrations ayant accès aux données. Il s'agira donc d'une adaptation légale.

Les données relatives à la situation juridique des sociétés sont, depuis le 1er juillet 2003, inscrites au sein de la BCE directement par les greffes et tribunaux de commerce. Ainsi, depuis cette date, les données doivent correspondre identiquement et dans le *Moniteur belge* et dans la Banque-Carrefour des Entreprises.

En ce qui concerne les données antérieures à cette date, elles figurent au Registre des Personnes morales. Bien entendu, si nous constatons des erreurs, nous essayons de les rectifier, mais il n'y a pas de rectification généralisée. En cas de problème, ces entreprises sont radiées.

Globalement, il s'agit d'une base de données administratives. Il convient d'être prudent et de l'utiliser en parallèle avec d'autres données disponibles. Quoi qu'il en soit, un projet de loi modifiant cette législation est

en cours d'élaboration au sein du SPF Économie.

Le malentendu provient du fait que le caractère de "dissolution" n'est pas assimilé à une inexistance juridique.

02.03 Zoé Genot (Ecolo-Groen): Monsieur le ministre, je vous remercie pour votre réponse. Le projet de loi que vous m'annoncez est une bonne nouvelle; en effet, sur le terrain, cette situation pose de nombreux problèmes: l'envoi par l'administration de l'enrôlement de taxes, convocation d'huissiers, enquêtes menées par des policiers, sans parler des entreprises qui occupent les bâtiments concernés et qui reçoivent du courrier qui ne leur est pas destiné. Alléger la situation administrative ne serait que bénéfice pour tous.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

De **voorzitter**: Vraag nr. 12046 van de heer Wilrycx komt te vervallen.

03 Question de Mme Valérie Warzée-Caverenne au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les normes d'agrément prévues pour les autocars" (n° 12080)

03 Vraag van mevrouw Valérie Warzée-Caverenne aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de erkenningsnormen voor autocars" (nr. 12080)

03.01 Valérie Warzée-Caverenne (MR): Monsieur le président, monsieur le vice-premier ministre, le marché européen unique est une réalité dans le domaine du transport en commun de personnes par la route, la libre prestation sans discrimination en raison de la nationalité ou du lieu d'établissement étant garantie.

Pour ce qui concerne les services occasionnels, une licence communautaire doit, depuis le 11 juin 1999, se trouver à bord de chaque véhicule. La Commission européenne a permis de réintroduire la règle de 12 jours, en date du 4 juin 2010, limitée au service unique, mais il y a encore des demandes du secteur en termes de flexibilité dans l'exercice du travail journalier, notamment pour les temps de conduite et de repos spécifiques pour le secteur des autocars.

L'autorisation, pour un entrepreneur d'autocars, d'organiser des séjours à forfait lorsque la partie principale du transport doit s'effectuer en autocar, relève de la compétence des Régions. L'obtention de cette autorisation (catégorie C Agence de voyages) est soumise à des conditions relatives à la personne chargée de la gestion (âge, nationalité et expérience) et à l'entreprise (capital, cautionnement et équipement technique).

Au niveau de la formation des chauffeurs, nous savons qu'un fonds sectoriel alimenté par les cotisations patronales permet de la dispenser depuis plusieurs années maintenant.

Monsieur le vice-premier ministre, dans un souci de protection des consommateurs, pouvez-vous me dire s'il existe une manière précise, pour une personne ou un groupe de personnes qui souhaite organiser un voyage en car, de vérifier que l'entreprise à laquelle il s'adresse ainsi que l'autocar qui sera utilisé répondent aux différentes normes d'agrément prévues par les différents niveaux de pouvoir?

03.02 Johan Vande Lanotte, ministre: Monsieur le président, chère collègue, la réponse est simple: cela n'existe pas.

Le consommateur est protégé par la loi du 16 février 1994 relative aux contrats de voyage dans le cadre de laquelle un certain nombre de dispositions sont prévues, mais les éléments auxquels vous faites référence, notamment celui relatif à l'agrément par les différents niveaux de pouvoir n'y figure pas.

Cela dit, toute entreprise d'autocars doit posséder cette licence et être en règle. Mais pour le moment, il n'est pas possible aux personnes souhaitant faire appel à une entreprise de ce genre de vérifier si elle est bien en règle. Et pour l'heure, je ne vois pas comment rendre cela possible. Cela n'empêche pas que cette question puisse faire l'objet d'une réflexion. Mais il faut savoir que beaucoup d'instances interviennent en la matière. Toujours est-il qu'aujourd'hui, le consommateur ne peut pas être certain que son partenaire commercial dispose de toutes les autorisations requises. Comment pourrait-on agir? Je l'ignore.

Peut-être faudrait-il une enquête de l'Inspection économique pour déterminer un éventuel problème? Il se peut qu'ils aient tous leur permis. Je n'en sais rien. Jusqu'à présent, cela n'a pas été fait.

En matière de voyages, la Région flamande a dérégularisé le secteur car cela ne fonctionnait pas. M. Bourgeois a annoncé qu'il allait supprimer le décret pour la reconnaissance des agences de voyages. Malgré les nombreuses reconnaissances dans ce secteur, cela ne fonctionne pas. Avec les réservations via internet, ce secteur est en forte évolution.

Il est cependant clair que le consommateur ne dispose pas de cette information.

03.03 Valérie Warzée-Caverenne (MR): Monsieur le ministre, je vous remercie pour cette réponse franche. Il y a là matière à réfléchir car les autocars sont utilisés par les écoles, des groupes d'amis, etc. Et c'est souvent lors d'un accident que l'on se pose la question de savoir si tout est en règle. En cas d'accident, quelle serait la responsabilité? Celle-ci incomberait-elle à la firme d'autocars ou à la personne qui a conclu le contrat avec la firme d'autocars?

J'imagine une directrice d'école qui réserve un autocar en vue des classes de neige, comme ce fut le cas lors de l'accident de Sierre. Que se passe-t-il si l'autocar n'est pas en règle? Comment la direction de l'école peut-elle être certaine que tout est en ordre? Ce type de transport a lieu tous les jours.

03.04 Johan Vande Lanotte, ministre: Il faudrait que l'on puisse consulter une banque de données pour s'assurer que tout est en ordre.

03.05 Valérie Warzée-Caverenne (MR): C'est une question de responsabilité en cas de problème car c'est à ce moment-là que l'on se retourne sur telle ou telle personne. Il faut y réfléchir et, de mon côté, je vais voir ce que je peux proposer.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 Question de Mme Karine Lalieux au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les ouvertures de crédit proposées par les banques" (n° 12281)

04 Vraag van mevrouw Karine Lalieux aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de kredietopeningen die door de banken worden aangeboden" (nr. 12281)

04.01 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, l'article 60ter de la loi sur le crédit à la consommation impose au prêteur d'informer l'emprunteur dès qu'un dépassement de crédit persiste au-delà d'un mois. S'il n'y a pas d'apurement dans les trois mois, une ouverture de crédit est imposée. Cette règle s'applique de manière générale à toutes les institutions bancaires qui assurent la gestion des comptes à vue.

Cette règle adoptée sous l'ancienne législature était soutenue par le monde associatif qui lutte contre le surendettement. En effet, on se rendait compte que des familles se retrouvaient en situation de surendettement sans avoir de crédit, juste parce que leur compte courant était à découvert. Dès lors, une obligation de zérotage semblait la solution pour conscientiser les détenteurs de compte courant au risque d'un surendettement.

Cependant, il semble que les banques appliquent la loi un peu trop à la lettre et finissent par en détourner le sens et par contredire la volonté du législateur. Certaines d'entre elles n'hésitent par exemple pas à envoyer un courrier à tous leurs clients en proposant des ouvertures de crédit alors que ces personnes ne sont jamais en débit! Il s'agit donc bien d'une incitation au crédit inutile. De plus, les crédits proposés par les banques sont souvent bien plus élevés que le découvert sur le compte courant.

La philosophie de la loi est donc détournée aujourd'hui.

Monsieur le ministre, quelles actions peuvent-elles être entreprises pour essayer de contrer ces pratiques? Le SPF Économie a-t-il reçu des informations à ce sujet?

04.02 Johan Vande Lanotte, ministre: Monsieur le président, chère collègue, l'envoi d'offres de crédit non sollicitées par les consommateurs est contraire à l'esprit de la loi du 12 juin 1991 relative au crédit à la consommation et pourrait même constituer une infraction. L'article 9, alinéa 1er de cette loi prévoit notamment l'interdiction de faire parvenir au domicile, à la résidence ou sur le lieu de travail du consommateur un moyen de crédit ou une offre de contracter un crédit, sauf s'il existe une demande expresse et préalable.

Pour le moment, je ne dispose pas d'informations particulières concernant une augmentation des ouvertures de crédit suite aux pratiques que vous dénoncez. Selon le rapport statistique de la Centrale des crédits aux particuliers, le nombre de contrats a fortement augmenté en 2011 à la suite de la progression du nombre d'ouvertures de crédit. Mais cette augmentation du nombre d'ouvertures de crédits doit être nuancée car elle est à imputer au fait que l'enregistrement des facilités de découvert est obligatoire depuis 2011.

Les statistiques ne laissent rien apparaître. Au demeurant, le SPF Économie n'a pas encore reçu de plaintes. Or, généralement, quand quelque chose de cet ordre se produit, nous en recevons assez rapidement. Bien entendu, si de tels cas ont lieu, il faut les signaler, car ce serait intéressant que nous en prenions connaissance. Nous verrons si cela se passe dans une ou plusieurs banques.

04.03 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, je remercie le ministre de sa réponse. J'apprécie qu'il ait précisé que c'était contraire à la philosophie de la loi que nous avons votée et dont j'avais souligné les effets pervers. Même si je l'ai votée, je n'étais en effet pas entièrement d'accord avec celle-ci.

Si je vous pose cette question, c'est parce que j'ai reçu énormément de lettres. Une banque a ainsi envoyé un courrier à tous ses clients détenteurs de comptes courants en leur demandant d'ouvrir un crédit pour éviter les problèmes. Or ces personnes n'ont jamais été à découvert. En l'occurrence, il s'agit de ma collaboratrice et de mon compagnon. Je vais donc leur proposer d'envoyer ces lettres au SPF Économie, vu qu'il s'agit d'une véritable incitation au crédit – attitude qui va à l'encontre de l'esprit de la loi.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

05 Vraag van de heer Kristof Waterschoot aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de Europese resolutie 'De EU en China: handelsonevenwicht?'" (nr. 12116)

05 Question de M. Kristof Waterschoot au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la résolution européenne 'UE - Chine, échange inégal?'" (n° 12116)

05.01 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de minister, mijnheer de minister, mijn aandacht werd getrokken door de recente resolutie van het Europees Parlement over het handelsonevenwicht tussen de EU en China. Voor alle duidelijkheid, ik weet dat Buitenlandse Handel tot de bevoegdheid van een van uw collega's behoort. De inhoud van de resolutie, kort samengevat, roept de lidstaten op om erg waakzaam te zijn over de evolutie van de Chinese belangen in de nationale economieën.

Hoe kijkt u als minister bevoegd voor Economie naar het handelsonevenwicht met China?

Hoe brengt u de aanbevelingen van de resolutie die tot uw bevoegdheid behoren in de praktijk?

Is er een duidelijk zicht op de Chinese belangen in onze economie en dan vooral op de invloed op het vlak van onder andere intellectueel eigendom? Daarover bestaan heel wat bezorgdheden.

Wat is het Belgisch beleid daaromtrent? Wordt daar al dan niet aandacht aan besteed?

05.02 Minister Johan Vande Lanotte: Mijnheer de voorzitter, er is effectief een onevenwicht. Voor goederen zoals machines, toestellen, elektronisch materiaal, textiel, speelgoed en meubels werd het in 2008 op ongeveer 10 miljard euro en nu op 7 miljard euro geschat. Voor diensten is het omgekeerd. Wij leveren meer diensten dan er binnenkomen.

Hoe gaan wij dat in de praktijk omzetten in België? Het Europese Parlement zegt dat wij waakzaam moeten

zijn, maar tegelijk is de handelspolitiek een exclusieve bevoegdheid van de Europese Commissie. Het is dus enigszins hybrisch. Volgens het verantwoordelijke niveau moeten de lidstaten hieraan aandacht besteden.

Ik wil evenwel duidelijk maken dat er een verschil is tussen, enerzijds, zorgen voor een handelsevenwicht en, anderzijds, ervoor zorgen dat er geen Chinees kapitaal meer komt. Ik ben geen voorstander van het tweede. Het feit dat de Amerikanen na de Tweede Wereldoorlog in België hebben geïnvesteerd, heeft ons erg geholpen. Als de Chinezen in Europa investeren is dat op zich een goede zaak. Dan denk ik dat wij er best voor zorgen dat België daarbij is en liefst vlug ook. Wij zijn immers een goede uitvalsbasis in Europa. Dat kan ons ongetwijfeld helpen. Lange tijd was het zo dat iedereen naar China wilde gaan om daar te produceren. Dat is interessant, maar ik heb liever dat de Chinezen in Europa produceren en liefst nog vanuit België. Dat is misschien een vreemd standpunt, maar het is wel pragmatisch en meer succesvol.

Dat betekent wel dat er in de handelsbetrekkingen nog zaken zijn waar wij het Europese niveau volgen. De sociale normen en de milieunormen gaan niet alleen over China. Wij controleren nauwgezet de producten die binnenkomen. Er wordt bijvoorbeeld geregeld speelgoed uit China geweigerd na controle. De WHO laat echter niet toe dat men de processen bekijkt. Men kan het product controleren, maar men kan niet controleren hoe het gemaakt is. Als dat gebeurt volgens onaanvaardbare sociale -en milieunormen, dan kunnen wij daar niets aan doen en dat is een probleem.

Het is evenwel zo dat, mochten wij opleggen dat alles op sociaal vlak en op het vlak van het milieu in orde moet zijn, er geen enkel Afrikaans land en misschien ook heel weinig andere landen, nog iets zouden kunnen uitvoeren. Dat zou op zich een probleem zijn, maar dat men daaraan helemaal niets mag doen, dat is ook een beetje overdreven. Daar zou de WHO een zekere versoepeling mogen invoeren om de excessen te kunnen tegengaan. Dat lijkt mij veel beter, zonder in het andere alternatief te vervallen want dat zou dan protectionisme zijn. Daar zijn wij ook niets mee.

Het is belangrijk dat de Europese Unie met een stem spreekt. Dat zegt men daar ook.

In verband met de overdrachten van technologie, het volgende. Ik heb onlangs gesproken op een meeting van vooral Belgen die in China actief zijn. Overheidsopdrachten en intellectuele eigendommen zijn echt wel het probleem.

Mensen die naar China gaan, hebben daar een probleem mee.

Men moet er van uitgaan dat het idee van intellectuele eigendom in China niet bestaat. Gaat men er van uit dat men beschermd is, dan zal men van een kale reis terugkomen. Op zich is dat niet houdbaar. Ik heb dat ook gezegd in die korte speech tegen mensen van de Chinese ambassade. Het is een probleem dat moet worden opgelost of het wordt een rem op de ontwikkelingen. Wij moeten daarop blijven aandringen. Uiteraard moeten wij daar heel pragmatisch in zijn.

Tegenover de Chinese overheid moeten wij wel duidelijk maken dat wij voor overheidsopdrachten vooral garanties willen inzake intellectuele eigendom. Tegelijk ben ik niet meteen een grote fan van het idee dat wij ervoor moeten opletten dat er niet te veel Chinees kapitaal naar Europa komt.

05.03 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de minister, inzake het eerste luik ben ik het helemaal met u eens, in die zin dat uw diensten en Buitenlandse Zaken absoluut moeten aandringen om het overtollig Chinees kapitaal dat er thans is, te trachten in onze richting te leiden. Ik begrijp uw oproep tot pragmatisme, maar laten wij niet naïef zijn. Het is wat dubbel. Men zou het een typische tsjevenhouding kunnen noemen, want enerzijds pleit ik voor het aantrekken van meer geld en investeringen, terwijl ik anderzijds aanspoor om superwaakzaam te zijn. Enige gezonde waakzaamheid moeten wij wel hanteren.

Het lijkt mij geen slecht idee om met de FOD Economie de link tussen intellectuele eigendom en investeringsbeleid te bekijken. Moeten wij daar geen stappen in zetten? Daarbij moeten wij natuurlijk niet bang zijn voor buitenlandse investeringen; als open economie moeten wij daar voorstander van zijn.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

06 Vraag van de heer Kristof Waterschoot aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de uitvoeringstermijn van overschrijvingen" (nr. 12282)

06 Question de M. Kristof Waterschoot au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le délai d'exécution des virements" (n° 12282)

06.01 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de minister, mijn vraag gaat over de wet van 10 december 2009 over de betalingsdiensten, meer bepaald over de uitvoeringstermijnen van overschrijvingen. Het regende in elk geval bij mij de jongste tijd klachten van consumenten over late betalingen. Misschien had het te maken met de verlengde weekends, waardoor de mensen hun loon later kregen, hoewel het op tijd betaald werd door de werkgever.

Wordt door uw diensten controle uitgevoerd op de naleving van de uitvoeringstermijnen die in de wet zijn vastgelegd? Hoe wordt die controle georganiseerd? Hebt u daar klachten over gekregen? Hoeveel van die klachten waren gegrond? Hoe gaat men met die problematiek om? Er kan altijd iets foutlopen, maar ik heb sterk de indruk dat de recente klachtenregen meer dan toeval is. Vandaar mijn vragen aan u.

06.02 Minister Johan Vande Lanotte: Dat zijn vragen voor de algemene directie Controle en Bemiddeling van de Federale Overheidsdienst Economie, die we binnenkort overigens opnieuw Economische Inspectie zullen noemen, want geen mens begrijpt de afkorting ADCB.

Op het moment worden er vooral onderzoeken gedaan op basis van klachten. Na dergelijke klachten worden de banken gecontacteerd, worden alle bewijsstukken voorgelegd en probeert men te achterhalen wat er precies gebeurd is. Men kan ook via de Verrekenkamer verifiëren of al de informatie juist is.

Sinds 2009 zijn er 7 klachten geweest. Dat is extreem weinig. Dat is ook de reden waarom er nog geen systematisch onderzoek naar gebeurt. Pas als er een grotere hoeveelheid klachten komt, vindt er een systematisch onderzoek plaats. Van de 7 klachten waren er overigens slechts 2 zwaarwichtige klachten. In het ene geval ging het om kwaad opzet en in het andere geval was de betaling te laat, omdat er geen geld op de rekening stond. Kortom, op het moment zijn er geen aanwijzingen dat er ter zake ernstige problemen zijn.

Men denkt bij de ADCB dat dat komt, omdat de meeste klachten bij de banken worden ingediend. Dat is normaal. Wie geen betaling heeft ontvangen, gaat naar de bank, en daar wordt het probleem geregeld. Wie slechts zelden zo'n klacht heeft, protesteert, en daarmee is de zaak af. Tegen de tijd dat men klaagt, heeft men het geld meestal al ontvangen. Wanneer men bij de bank de klacht signaleert, is het probleem nog niet echt opgelost, omdat men daar vaak te horen krijgt dat het geld tegen bijvoorbeeld volgende maandag, of woensdag op de bankrekening zal staan, omdat het intussen nog ergens anders is en *that's it*. Als de situatie niet recurrent is, is er geen probleem. Dat soort klachten geeft zelden aanleiding tot blijvende discussie.

Er zijn er ook wel weinig op dit moment. Zeven is echt wel weinig. Daarom hebben wij op dit moment niet veel gedaan.

U zegt dat er recent enkele bijgekomen zijn. Dat moeten wij dan eens nagaan, want het is nuttig om dat te bekijken. Waarschijnlijk heeft dat te maken met de voorbije vakantiedagen. Als u weet hebt van klachten, dan mag u ze noteren en mij bezorgen, zodat wij dat altijd kunnen verifiëren. Zelfs als het er weinig zijn, is het mogelijk dat we een probleem ontdekken, dat misschien structureel is. Weinig klachten kan ook betekenen dat velen erover zwijgen, bij wijze van spreken. Dat is een boutade, maar het kan. Aarzelt u dus niet om ze door te sturen.

Op dit moment is het probleem nog niet van die omvang dat wij een systematische controle uitvoeren.

06.03 Kristof Waterschoot (CD&V): Mijnheer de minister, ik begrijp uw antwoord. Zeven klachten is inderdaad erg weinig om iets te doen.

Het aantal mensen dat mij gecontacteerd heeft, is meer dan zeven. Ik zal hun vragen om hun klachten te verzamelen. Het ging onder andere om problemen bij enkele bedrijfsleiders met de uitbetaling van lonen aan het personeel. Het is dus niet zo moeilijk om een honderdtal klachten te verzamelen. Daarvoor zal ik mijn best doen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 Vraag van de heer **Jenne De Potter** aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "minikredieten" (nr. 12307)

07 Question de M. **Jenne De Potter** au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les microcrédits" (n° 12307)

07.01 **Jenne De Potter** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik wil graag nog eens terugkomen op de problematiek van het fenomeen van de minikredieten, flitskredieten, sms-kredieten, een verzamelnaam voor hetzelfde fenomeen.

Die minikredieten lijken voor burgers die het financieel niet breed hebben, vaak ook jongeren, een oplossing om, in tegenstelling tot de traditionele leningen, snel uitgaven te dekken. Hoewel deze leningen snel, veilig en eenvoudig te verkrijgen zouden zijn en vaak ook renteloos worden aangeboden, is het opmerkelijk dat de extra kosten die worden aangerekend vaak disproportioneel hoog zijn.

Op 3 maart werd in deze commissie een hele reeks parlementaire vragen daarover gesteld. Toen is gebleken dat er een bijzonder groot draagvlak bestaat om op zijn minst een wettelijk kader te creëren om deze minikredieten te verbieden of op een andere manier te omkaderen.

U hebt toen gesteld dat deze kredieten niet vallen onder het toepassingsgebied van de wet op de consumentenkredieten en dat dit een lacune is waarvoor u zo snel mogelijk, natuurlijk binnen alle redelijke termijnen, een wettelijk initiatief zou nemen.

Recent heeft Test-Aankoop opnieuw een klacht ingediend bij de procureur des Konings tegen twee aanbieders van zogenaamde minikredieten. Het probleem bestaat dus nog steeds, er worden nog steeds zulke kredieten aangeboden. Een wettelijk kader is dan ook wenselijk.

Wat is de stand van zaken in verband met dit wettelijk kader? Hebt u reeds een idee hoe u dit zult aanpakken? Hebt u ook reeds in een timing voorzien? Tegen wanneer zult u dit wettelijk kader aan de Kamer voorleggen?

07.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, ik heb gezegd dat ik een wetsontwerp zal indienen. Dat wetsontwerp staat komende vrijdag geagendeerd op de Ministerraad. Wij kunnen het niet absoluut verbieden, maar wij kunnen ervoor zorgen dat de minikredieten niet meer commercieel aantrekkelijk zijn. Dat zullen we op volgende manier doen.

Pas wanneer de kosten onbetekenend zijn, zoals de Europese Commissie heeft voorzien, vallen ze niet onder de wet op het consumentenkrediet. Onbetekenend betekent maximaal 50 euro per jaar, dus 4 euro per maand. Dat betekent dat wanneer men een krediet aanbiedt van 200 euro, de maandelijkse kost maximaal 4 euro mag zijn, dat is gewoon onder het rentabiliteitsniveau. Als men meer vraagt, valt men onder de wet op het consumentenkrediet, maar door die specifieke formule op korte termijn, zit men te hoog op het vlak van rendement, dan zit men dus ook vast. Alleen liefdadigheid kan hier nog, wanneer men iemand 200 euro geeft en 4 euro kosten vraagt, dan mag dat nog. Maar een commerciële organisatie kan daarvan niet leven. Dat is de bedoeling.

Ik zal aan de Raad van State een advies op 30 dagen vragen. Daarna moet het natuurlijk nog door de Kamer goedgekeurd worden. Ik meen dat wij dan het fenomeen de kop zullen kunnen indrukken, voor het wijd verspreid is, wat ook de bedoeling was.

07.03 **Jenne De Potter** (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is een goede zaak dat het vrijdag al op de agenda van de Ministerraad staat. Ik verwacht ook dat de Ministerraad het zal goedkeuren. Voor een commerciële onderneming zal het vaak niet meer interessant zijn om in het systeem dat u voorstelt, waarbij de kosten per maand worden "geproratiseerd", die kredieten aan te bieden. De maximale kosten die zij mogen vragen zullen zeer beperkt zijn. Ik meen dat dit een goede oplossing is, die ertoe moet bijdragen dat fenomeen, waarbij vaak gebruikgemaakt wordt van de iets zwakkere positie van een aantal cliënten en consumenten, de kop in te drukken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 **Samengevoegde vragen van**

- mevrouw Leen Dierick aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "het inzetten van federale ambtenaren om burgers te helpen om energieleveranciers te vergelijken" (nr. 12342)

- de heer Frank Wilrycx aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de gemeentelijke dienstverlening voor de prijsvergelijking tussen de energieleveranciers" (nr. 12442)

08 Questions jointes de

- Mme Leen Dierick au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la mobilisation de fonctionnaires fédéraux pour aider les citoyens à comparer les fournisseurs d'énergie" (n° 12342)

- M. Frank Wilrycx au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le service communal d'aide à la comparaison des tarifs entre les fournisseurs d'énergie" (n° 12442)

08.01 **Leen Dierick** (CD&V): Mijnheer de vice-eersteminister, enkele maanden geleden kondigde u aan dat u in september 2012 een grootschalige actie op touw zou zetten om de mensen te helpen en te begeleiden bij het vergelijken van verschillende energieleveranciers. U zou in september 2012 een vijfhonderdtal federale ambtenaren naar diverse gemeenten op pad sturen, om er de mensen te begeleiden.

Het betreft een heel grootschalige campagne, die heel wat voorbereiding vraagt. Daarom heb ik een aantal vragen over de stand van zaken van de campagne.

Ten eerste, hoeveel ambtenaren hebt u reeds bereid gevonden om aan deze campagne deel te nemen?

Ten tweede, hoeveel uren zullen de betrokken ambtenaren aan het project besteden?

Ten derde, hoeveel uren worden de bewuste ambtenaren van hun normale dienst vrijgesteld? Op welke manier zullen zij worden vrijgesteld?

Ten vierde, wat is de totale kostprijs voor het vrijstellen van al deze ambtenaren?

Ten vijfde, wat zullen de taken van de desbetreffende ambtenaren zijn? Zullen zij enkel aan de hand van de V-test de vergelijking maken of zullen zij ook helpen om effectief de switch van energieleverancier te maken?

Ten zesde, wie zal al deze ambtenaren opleiden? In hoeveel instructeurs zal worden voorzien? Wie zal de instructeurs opleiden?

Ten slotte, van hoeveel gemeenten hebt u al een bevestiging ontvangen dat zij aan het project willen meewerken?

Er blijft natuurlijk ook nog het probleem van de uitnodigingsbrieven. Wie zal ze voor zijn rekening nemen? Moet de gemeente zelf voor de brieven instaan of zal een federale administratie de kosten te haren laste nemen? Wat is de geraamde kostprijs ter zake?

De **voorzitter**: Er was een gelijkaardige vraag van de heer Wilrycx. Zijn vraag nr. 12442 komt echter te vervallen. Ze loopt evenwel volledig parallel.

08.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, wij hebben de campagne aangekondigd met de bedoeling dat wij 500 ambtenaren gedurende twee dagen konden inzetten. Het gaat dus om 1 000 ambtenarendagen, indien ik het aldus mag stellen.

De procedure loopt nog tot 22 juni 2012, maar wij hebben op dit moment een aanbod van 1 630 ambtenarendagen. Het gaat om ambtenaren die hebben aangegeven dat zij het werk een aantal dagen willen doen.

Voor die 1 630 ambtenaren moeten wij natuurlijk nog bekijken of hun inzet met de dienst verenigbaar is. Evenwel, 1 000 ambtenarendagen zullen wij zonder enig probleem halen, ook omdat een aantal diensten en diensthoofden zich op hun afwezigheid hebben ingesteld.

Het aantal kandidaturen en het aantal ambtenaren die het werk willen doen, zal dus ruimschoots de nood overschrijden.

Hoeveel uur besteden ze eraan? Tussen 17 en 28 september presteert elke deelnemende ambtenaar minimum twee dagen en maximum tien dagen. Sommige diensten zullen meer werken. Ook het BIRP zal meewerken, want in tijden van crisis hebben ze tijd te weinig maar als er geen crisis is hebben ze tijd over. Tenzij er tussen 17 en 28 september 2012 varkenspest of een andere ramp uitbreekt, hebben zij veel dagen om daaraan te besteden. Voor anderen gaat het meestal om twee dagen, tenzij een dienst zoals de Economische Inspectie er meer tijd wil aan besteden. Zij gaan ervan uit dat ze iets kunnen leren uit een rechtstreeks contact met de consument.

Tussen 20 augustus en 12 september 2012 krijgen ze een halve dag opleiding. Ze zullen de gemeenten ondersteunen van 15 uur tot 20 uur. Het wordt beschouwd als een dagprestatie. De dag eindigt om 13 u 30 en om 20 u 30. Ze moeten hun vertrek voorbereiden. Ze krijgen een prestatiedag overeenkomstig met een opdracht van 9 uur zoals dat in het arbeidsreglement is voorzien.

Wij bekijken hoeveel precies nodig is. Extra kosten zijn eventuele verplaatsingsvergoedingen, afhankelijk van waar de mensen komen. Als ze in de eigen stad werken hoeven we hen daarvoor niet veel te betalen. Het komt neer op 15,78 euro opdrachtvergoeding per ambtenaar per dag. Dat is een extra kostprijs die wij met onze kredieten zullen opvangen. Wij vragen geen extra kredieten. Als er duizend ambtenarendagen moeten worden vergoed, dan komen wij aan 15 000 euro op het budget van het personeelskrediet. Tegelijk hebben sommige mensen continu prestatiedagen, zoals de Economische Inspectie. Het zijn dus geen volledige netto kosten.

Aan de 589 gemeenten is gevraagd om te antwoorden. Ze hebben nog tijd tot het einde van deze week. Pas nu krijgen wij antwoorden binnen. Veel gemeenten hebben nog niet geantwoord. Wij gaan ervan uit dat het nog een tweetal weken zal duren. Het is pas voor september, dus ik vermoed dat wij er begin september nog zullen ontvangen. Op dit moment hebben 189 gemeenten geantwoord. Twaalf gemeenten hebben laten weten dat ze niet zullen meewerken, 177 gemeenten, of meer dan 90 %, werken wel mee.

Daarbij wil ik wel de volgende nuance aanbrengen. De gemeenten die meewerken, zullen iets vlugger antwoorden dan de gemeenten die niet meewerken. De gemeenten die niet meewerken, zullen waarschijnlijk later antwoorden. Op dit moment zegt dus 94 % van de gemeenten dat zij willen meedoen, terwijl 6 % niet wil meedoen.

Belangrijk is dat de helft van de gemeenten zegt dat zij alleen met eigen personeel zullen werken. Wij moeten dus voor niemand zorgen. Die gemeenten vragen alleen informatie en misschien een opleiding. Zij zouden graag de folders krijgen. 49 % van de gemeenten zegt dat wij niemand hoeven te sturen. 40 % vraagt dat iemand voor één dag zou komen en zegt dat zij het zelf zullen doen als er twee dagen nodig zijn. De respons van de gemeenten om het zelf te doen, is dus wel groot. Zij vragen allemaal een beetje ondersteuning door vorming, namelijk 75 %, of door folders, namelijk 94 %. De respons is op dat vlak dus goed.

De provincie Antwerpen bijvoorbeeld heeft laten weten het zelf te zullen doen en alles te zullen organiseren met de gemeenten. Wij moeten dus niet helpen. Daar bestaat al een traditie van groepsaankopen en dergelijke. Ook inzake diensten is daar al een en ander gepland.

Dat betekent dat wij met onze duizend ambtenarendagen ruimschoots toekomen. Veronderstel dat elk van de 589 gemeenten meedoet, wat al niet het geval is, en de helft vraagt om hulp, dan moeten wij ongeveer 290 gemeenten helpen. Gelet op het aantal van duizend mensen dat ter beschikking staat, betekent dat gemiddeld vier ambtenarendagen per gemeente. Dat zal dus niet problematisch zijn.

De ambtenaren zullen helpen bij de uitvoering van de V-TEST, de vergelijkingstest. De ambtenaren voeren echter niet de inschrijving bij een andere leverancier uit, want dat zou een beetje te ver gaan. Dienaangaande wordt er wel een folder meegegeven. De mensen weten na de V-TEST wie de goedkoopste is en kennen ook andere vergelijkingspunten, zoals bijvoorbeeld groene energie of de leverancier die men verkiest op nog andere bases. In die folder staat hoe men het best overschakelt als men dat wil. Veel gemeenten kondigen aan dat zij het zullen doen. Sommige gemeenten doen dat nu al. Wij zijn ervan geschrokken hoeveel gemeenten nu reeds die service verlenen. Zowel in Vlaanderen als in Wallonië zijn er veel dergelijke instanties. De mensen komen er echter niet of weinig naartoe.

Wanneer iemand vraagt om assistentie bij de verandering van leverancier, dan doen wij dat niet. Wel kunnen wij doorsturen naar de gemeente, waar een ambtenaar kan helpen bij de overschakeling. Gemeenten die niet over een dergelijk loket beschikken, bieden informatie aan over waar de mensen naartoe kunnen.

Het is mij opgevallen dat dit veel meer gebeurt dan wij denken. De gemeenten doen dat in ruime mate. Dat is ook de reden waarom de helft van de gemeenten vragende partij zijn voor ondersteuning.

Wij zullen 25 instructeurs "train the trainer" hebben die daarmee beginnen. 25 instructeurs zullen een aantal anderen trainen die op hun beurt dan weer anderen zullen trainen. Dit is in feite een cascadesysteem. De basis zal worden gevormd door die 25 instructeurs. Bovendien zullen wij met de regionale regulatoren samenwerken.

Voor de uitnodigingsbrieven geldt een eenvoudig principe. De vraag is gesteld aan de CREG om een algemene campagne te organiseren. Zij moet dit in de media brengen. Wij nemen aan dat de gemeenten geen individuele brieven zullen moeten schrijven. Dit lijkt mij geen goede werkwijze. Gelet op de ruime timing is het de bedoeling om in de gemeentelijke informatiebladen hieraan de nodige aandacht te besteden. Wij gaan er bovendien van uit dat bij de start van de campagne de plaatselijke kranten dit nieuws zeer graag zullen melden omdat zij deze informatie graag brengen.

Ik meen dat het niet al te veel problemen zal opleveren. Normaal zal worden gewerkt via de websites en de informatiebladen van de gemeenten. Ook mijn departement zal dit op zijn website plaatsen. Wij willen echter niet al te veel extra kosten maken. De CREG zal instaan voor de campagne, maar voor het overige willen wij daarvoor niet al te veel kosten blootstellen. Wij zullen enkel een folder uitgeven waarin zal worden uitgelegd hoe kan worden veranderd van leverancier.

De conclusie van het verhaal is dat er een zeer grote bereidheid bestaat bij de gemeenten om mee te werken. Er zijn ook veel ambtenaren die dit graag willen doen.

08.03 Leen Dierick (CD&V): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw zeer uitgebreide en gedetailleerde antwoord. Het lijkt mij inderdaad belangrijk om de mensen zoveel mogelijk te begeleiden bij het vergelijken van energieleveranciers.

Het is inderdaad een succes te noemen dat er zoveel mensen hebben ingeschreven. Er bestaan al verschillende initiatieven in diverse gemeenten. Ook vrijwilligers in bepaalde verenigingen bieden ter zake hun diensten aan. Onze partij organiseert ook bijeenkomsten waarop wij de mensen bewust maken van de verschillende keuzes.

Ik ben blij te vernemen dat u zegt dat de federale ambtenaren zich alleen bezighouden met het vergelijken van de verschillende leveranciers en deze informatie vervolgens doorgeven. Het werkelijk overstappen en verantwoordelijkheid nemen in de keuze van leverancier gaat volgens mij een stap te ver. Ik zou de gemeenten die dit doen, willen aansporen om ter zake enige voorzichtigheid aan de dag te leggen want bij een mogelijke prijsstijging naderhand kan de burger zich toch gefrustreerd of niet goed geïnformeerd voelen.

Ik ben ook blij dat u zegt dat u niet al te veel extra kosten wilt maken. Dit is een goede campagne, maar ik ben toch blij dat de gemeenten niet moeten zorgen voor een extra uitnodigingsbrief. Het lijkt mij mooi meegenomen als dit kan worden opgenomen in de bestaande communicatiemiddelen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

09 Question de Mme Muriel Gerkens au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "la modernisation des ascenseurs" (n° 11900)

09 Vraag van mevrouw Muriel Gerkens aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de modernisatie van liften" (nr. 11900)

09.01 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Monsieur le président, monsieur le ministre, la sécurité des ascenseurs est encadrée par l'arrêté royal du 9 mars 2003. Celui-ci prévoit diverses obligations de mise en conformité dont certaines doivent être respectées pour le 1er janvier 2013 (verrouillage positif des portes,

éclairage de secours, système de communication bidirectionnel, etc.). Ces mesures de sécurité s'imposent lorsqu'elles s'avèrent nécessaires au regard des résultats de l'analyse de risque, laquelle doit s'effectuer en prenant en compte les caractéristiques techniques de l'ascenseur, son éventuelle valeur historique ainsi que ses caractéristiques d'utilisation spécifique.

Récemment, il a été annoncé que les obligations imposées pour cette date seraient postposées de cinq ans, à l'exception du verrouillage positif des portes palières et du placement d'une porte cabine ou d'un rideau de sécurité électronique. La date ultime de mise en conformité à ces deux dernières mesures serait maintenue au 1er janvier 2013.

De nombreux copropriétaires et syndics sont dans l'attente d'une clarification urgente de la situation. En effet, de nombreux travaux devront être commandés dans les prochaines semaines afin de permettre la mise en conformité au 1er janvier 2013.

Monsieur le ministre, confirmez-vous le report de cinq ans de certaines mesures de sécurité? Si oui, lesquelles feront l'objet d'un report? En cas de report de cinq ans, pouvez-vous me préciser quand l'arrêté royal sera adopté? Confirmez-vous l'information selon laquelle le report ne concernerait que les ascenseurs "résidentiels"? À cet égard, la présence d'un concierge dans l'immeuble a-t-elle une incidence sur la nature résidentielle des ascenseurs concernés? Le maintien de la condition de verrouillage positif des portes palières ne conduit-elle pas à un remplacement automatique des ascenseurs, auquel cas le report des autres mesures serait sans effet?

Je dois vous avouer que je suis dans l'incapacité de répondre aux interrogations auxquelles je suis confrontée.

09.02 Johan Vande Lanotte, ministre: Moi aussi!

Nous avons élaboré un projet d'arrêté royal, qui précise la différence entre ascenseurs "résidentiels" et "professionnels". Les ascenseurs dits "professionnels" sont des ascenseurs quasi exclusivement à usage professionnel. La présence d'un concierge dans un bâtiment ne signifie pas que les ascenseurs sont considérés comme professionnels. Mais des ascenseurs dans des bâtiments d'entreprises sont considérés comme professionnels.

En ce qui concerne les ascenseurs "professionnels", toutes les dispositions devraient entrer en vigueur. Pour les ascenseurs "résidentiels", la différenciation interviendrait dans le temps. La proposition serait de garder deux éléments, notamment le placement d'une porte cabine ou d'un rideau de sécurité électronique et le verrouillage positif des portes palières.

Voilà les deux éléments prévus pour être appliqués dès le 1er janvier 2013; le reste devrait l'être cinq ans plus tard.

Cela dit, tout dépend du Conseil supérieur pour la Prévention et la Protection au Travail. Des avis divergents seront émis qui nous mèneront à une nouvelle réflexion.

D'abord, il faudra discuter de la nécessité de différencier la législation selon qu'il s'agit d'un usage professionnel ou privé. Personnellement, je suis plutôt pour.

Ensuite, il faut tenir compte du rythme qui sera imposé par le Conseil supérieur: j'ai l'impression qu'ils sont d'avis de tenir compte de l'âge de l'ascenseur. Et cela prendra un certain temps qui permettra de réfléchir au sort des 3 000 ascenseurs – selon les chiffres qui m'ont été communiqués – presque assimilables au patrimoine historique. Comment protéger des œuvres de Horta et d'autres? Les autres ascenseurs seraient pris en considération selon des tranches d'âge.

Nous attendons les propositions. Je reste ouvert à toute proposition.

Selon moi, la date prévue du 1er janvier 2013 ne sera plus applicable. Nous verrons si nous devons retarder cette échéance d'un an ou plus. J'attends l'avis du Conseil avant de prendre toute décision. Dès réception, le projet sera envoyé au Conseil d'État.

Vous dites que le verrouillage est un élément positif qui mènera à d'autres choses. Peut-être, mais c'est

important et il faudra y passer: c'est un des rares aspects où je vois un réel danger alors que j'ai des doutes sur la nécessité des autres exigences. Sans ce verrouillage, le risque persiste d'une chute dans la cage de l'ascenseur. Le danger est réel et il ne serait pas admissible de ne pas imposer ce verrouillage, quitte à accorder un délai supplémentaire pour son installation.

Il est vrai que cette procédure dure depuis des mois. Lorsque j'ai été nommé ministre de l'Économie, on m'a rappelé que le dossier des ascenseurs avait déjà occupé trois ministres et restait une source de beaucoup de misères. Néanmoins, je tiens à essayer de mettre en place une législation qui tienne la route, et ce, définitivement, espérons-le.

09.03 Muriel Gerkens (Ecolo-Groen): Ce sont des misères, effectivement!

La condition du verrouillage positif des portes palières est une mesure très importante mais, d'après les informations en ma possession, si ce verrouillage rend automatiquement nécessaire le remplacement de l'ascenseur, cela ne sert plus à rien de donner des échéances différentes pour l'éclairage de secours ou d'autres mesures de ce type. En effet, s'il faut changer la porte pour telle date, on change l'ascenseur et la porte. Peut-être existe-t-il des ascenseurs où ce n'est pas le cas, mais il faudrait pouvoir clarifier les choses à ce sujet. Dans de telles matières, il est important d'être le plus précis possible pour permettre aux gens de savoir s'ils doivent effectuer les travaux, de connaître leur ampleur et le délai qui leur est imparti.

La question relative au concierge a l'air stupide mais si les copropriétaires ne savent pas si leur ascenseur est considéré comme "professionnel" ou "résidentiel", en raison de la présence d'un concierge, ils ne connaissent pas leurs obligations; on les place ainsi en situation difficile.

Certes, il ne faut pas agir dans la précipitation. Toutefois, il conviendrait rapidement de pouvoir reconnaître que l'imposition de certaines obligations pour le 1er janvier 2013 devrait être postposée. Il faudrait pouvoir transmettre les informations sur les dispositions prises et sur leur échéance pour juillet 2013 ou janvier 2014, par exemple. Pour ma part, je n'ai pas de religion. Par contre, les gens doivent savoir dès maintenant ce qu'il en est; en effet, si l'échéance n'est pas modifiée, en raison des congés, ils devront commander en septembre le matériel nécessaire à la mise en conformité.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

10 Vraag van de heer Peter Logghe aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de zware schadelast van de natuurrampen in 2010" (nr. 12348)

10 Question de M. Peter Logghe au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le préjudice important occasionné par les catastrophes naturelles en 2010" (n° 12348)

10.01 Peter Logghe (VB): Mijnheer de minister, wij kregen allemaal het jaarverslag 2010 van het Tarifieringsbureau Natuurrampen. Het bureau stelt, in tegenstelling tot het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, geen individuele tarieven en contracten op, maar biedt alleen voorwaarden aan aan verzekeringsmaatschappijen die bepaalde risico's zoals natuurrampen en overstromingen niet in dekking willen nemen, omdat het risico in een bepaald gebied te groot is.

Het secretariaat wordt waargenomen door het Gemeenschappelijk Motorwaarborgfonds, dat dergelijke zaken goed kan beheren. De werking wordt gedeeltelijk mogelijk gemaakt door bijdragen van de brandverzekeraars, maar ik ben daar niet zeker van.

Mijnheer de minister, ik heb het document goed gelezen, puur uit intellectuele interesse, en ik heb een aantal vragen.

Ten eerste, hebt u kennisgenomen van het document? Ik veronderstel van wel. U zult wellicht ook kennisgenomen hebben van de vrij spectaculaire stijging van de schadelast voor 2010. Ik kan mij niet voorstellen dat die zonder gevolgen blijft voor de verzekeringsmaatschappijen die het Tarifieringsbureau financieel ondersteunen.

Hun bijdrage aan het Tarifieringsbureau zal wellicht stijgen. Die hete brij wordt meestal doorgeschoven naar de particulieren. Zal dat gevolgen hebben voor de premies voor brand die particulieren betalen en voor

andere eenvoudige risico's?

Ten tweede, de particuliere brandverzekering is geen wettelijk verplichte verzekering. Mochten de premies voor de particulieren fundamenteel stijgen door de geleden schadelast, is het gevaar dan niet denkbeeldig dat bepaalde burgers, vooral in tijden van crisis, hun brandverzekering niet hernieuwen? Dat heeft gevolgen voor iedereen, bijvoorbeeld voor schade die wordt toegebracht aan derden. Hebt u indicaties dat het misschien al die richting uitgaat?

Ten derde, men zegt altijd dat de premies voldoen om de schadelast te dragen als de verhouding S/P – schade op premies – lager dan 65 % blijft. Ik heb in het jaarverslag gelezen dat de gewone verzekeraars brand, particulieren en eenvoudige risico's in 2010 een schadelast tussen 36 en 55 % te dragen hadden. Dat ligt ver beneden het percentage van 65 % en betekent dus dat zij veel overhouden aan de brandverzekeringen. Voor het Tarifieringsbureau ligt het echter op 103 %, dus een groot tekort en verlieslatend.

Alarmerend vond ik ook de opmerking dat de gemiddelde schadelast per ramp zeer sterk stijgt. Hebt u intussen overleg opgestart met de sector om de juiste betekenis van een en ander uit te klaren en vooral de gevolgen ervan? Als dat niet het geval is, vrees ik dat de premieverhogingen ons wel met de neus op de werkelijkheid zullen drukken.

10.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Het jaarverslag 2010 van het Tarifieringsbureau is inderdaad bekendgemaakt. We hebben dat uiteraard bekeken. Voor de tak brandverzekering eenvoudige risico's – daar zitten de natuurrampen bij – is de schadelast in 2010 sterk gestegen. Volgens het Tarifieringsbureau steeg die van 17,68 % in 2009 tot 39,8 % in 2010 voor de hele sector. Voor de hele sector was er dus een kleine 40 % schadelast ten opzichte van de premies. De natuurrampen, de overstromingen van de Dender, de Zenne en de Dijle, zijn daar mee verantwoordelijk voor.

Het betekent wel voor heel de sector dat men onder de 65 % gebleven is, namelijk 40 %. Dat zal zijn effect hebben. Dat staat in het eerste kwartaalverslag van 2011 van het Prijsobservatorium. Sinds maart 2007 zijn de verzekeraars verplicht om een deel natuurrampen toe te voegen aan de verplichte brandverzekering. Volgens Assuralia is de schadelast voor de verzekeraars sterk opgelopen door de zware stormen in 2007 en 2009 en de overstromingen in 2010, wat ertoe leidde dat zij de premies voor de brandverzekering verhoogden. Het Prijsobservatorium spreekt over een premiestijging van 8 %. Dat heeft er niet toe geleid dat men daardoor minder vernieuwt. Dat heb ik niet gezien.

Bij het Tarifieringsbureau is de verhouding 103 geworden. Er zijn dus 3 % meer uitgaven. De vorige jaren was dat echter 5 %. Voorts ging het om 21 % en 13 % in 2008 en 2009. Er is daar dus wel heel veel marge. Het Tarifieringsbureau is ook geen onderneming en die 65 % geldt daar eigenlijk niet. Het moet gewoon rondkomen. Die 3 % komt overeen met 117 000 euro, een relatief klein bedrag. 3,27 % komt overeen met het nominaal bedrag van 117 004 euro. Het totale premie-incasso van de brandverzekeringen bedraagt 184 miljoen. Het tekort hier is dus 0,07 % van het totale incasso. Ik verwacht dus niet dat daar problemen uit voortkomen, te meer omdat er de drie vorige jaren een zeer groot overschot was.

10.03 **Peter Logghe** (VB): Mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord. U hebt het rapport inderdaad gelezen. Ik had gehoopt dat u even over de positieve resultaten van vorige jaren zou overzien, maar het klopt helemaal.

Ik ben blij dat ik u de vraag heb gesteld over die 103 %. De verhouding S/P ten belope van 65 % wat de privéverzekeraars betreft, houdt natuurlijk rekening met 35 % commissie en kosten voor de verzekeringsmaatschappij. Ik ben blij uit uw uitleg te vernemen dat er geen commissie wordt betaald op de zaken die via het Tarifieringsbureau Natuurrampen worden aangeboden. Het gaat werkelijk over 100/100; het moet kif kif zijn. De stijging van de schadelast door natuurrampen vraagt wel aandacht en zal moeten worden opgevolgd. Het Tarifieringsbureau Natuurrampen beschikt nog over voldoende reserves voor een aantal jaren.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*Voorzitter: Peter Logghe.
Président: Peter Logghe.*

11 Vraag van de heer Karel Uyttersprot aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "het prijsniveau in supermarkten" (nr. 12150)

11 Question de M. Karel Uyttersprot au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "les prix pratiqués dans les supermarchés" (n° 12150)

11.01 Karel Uyttersprot (N-VA): Mijnheer de minister, een paar weken geleden heb ik, in een hoorzitting, met veel belangstelling geluisterd naar de uiteenzetting van de FOD Economie over de prijzen in de supermarkten. Ik heb daar vernomen dat de prijzen van verwerkte voedingsproducten in ons land tussen 8 en 11,5 % hoger liggen dan in Nederland, Duitsland en Frankrijk.

Aansluitend op de uiteenzetting van de FOD Economie kregen wij ook een uiteenzetting van Comeos. Comeos wist te vertellen dat het grensoverschrijdend shoppen goed is voor 2,5 miljard euro. Tijdens de hoorzitting sprak men zelfs over 3,5 miljard, maar ik vermoed dat dit een lapsus was. 2,5 miljard euro zou goed zijn voor 10 000 banen.

Ik heb een aantal vragen over de redenen van die grote discrepantie. Er zijn een aantal commerciële redenen waarvoor u als beleidsman moeilijk tussenbeide kunt komen, maar er zijn ook zaken als de brutoloonkosten, de fiscaliteit en de grotere administratieve verplichtingen. Wij hebben ook een vrij hoog aantal vierkante meter ruimte per inwoner.

Een van de belangrijkere redenen is dus nog altijd de grote loonkloof met de ons omringende landen. Gisteren stond in *De Tijd* nog dat de loonkloof 4,6 % bedraagt. Er stond ook in dat 92 % van de uitgavencategorieën in ons land hoger ligt dan in de drie aanpalende landen. Een bijkomend gevolg is ook de dalende export. Het gaat dus niet alleen over de supermarkten. Er is een dalende export, door de gebrekkige competitiviteit.

Ik heb de volgende vragen.

Voorziet u in bepaalde maatregelen om de competitiviteit opnieuw aan te wakkeren? Op welke manier tracht u de loonhandicap terug te dringen? Ik lees vandaag, opnieuw in *De Tijd*, dat er ideeën zouden zijn om de loonkloof op de ene of andere manier te dichten. Welke wijzigingen plant u op het vlak van de btw, accijnzen en milieuheffingen, die in ons land hoger liggen dan in de ons omringende landen? Voorziet u in specifieke maatregelen voor de supermarkten?

Hebt u, omgekeerd, een idee van het grensoverschrijdende shoppen van buitenlanders in ons land? Ik bedoel daarmee shoppen tegen betaling, want ik weet wel dat er grensoverschrijdend shoppen is tussen Frankrijk en West-Vlaanderen, maar die betalen doorgaans niet. U kent beter dan wie ook de situatie van de chocolade- en sigarettenwinkels in de kuststreek.

11.02 Minister Johan Vande Lanotte: Het is een zeer complexe situatie. Hoe meer ik ermee bezig ben, hoe moeilijker het wordt.

Eerst over de studie van de loonkosten en de btw en accijnzen. Dat is goed voor ongeveer 3 % van de 11 %. Volgens Comeos is het prijsverschil 2,8 % en 3 % volgens de mededingingsautoriteit. De belastingen bedragen ongeveer 0,5 %. Dus het gaat om hoogstens 3,5 % die gekoppeld zijn aan het loon en de btw.

Waarom is het maar zo veel? Omdat in België de hoge lonen minder worden betaald. Dat is minder dan in Nederland. De lage lonen zijn in Nederland ook lager. Er zijn meer studenten. Het kader wordt beter betaald. In België heeft het kader lagere loonkosten en gewone werknemers hebben iets hogere loonkosten.

Er zijn verschillende maatregelen. U weet dat er verscheidene problemen zijn. De verkoop met verlies, dat was een grote discussie. Er is het gegeven dat mensen gelijkaardige producten duurder kopen omdat ze niet kunnen vergelijken. Er is de vlugge aanpassing naar boven en niet naar beneden. Men zegt soms minder handelsvestigingen, maar dat zie ik niet. Er komen voortdurend handelsvestigingen bij.

Mijn houding is zeer eenvoudig. Wanneer een vestiging dat vraagt en het is een concurrentiële vestiging voor een andere, zeg ik ja. Mijn houding als minister van Economie over handelsvestigingen is dus zeer eenvoudig. Als het om een tweede vestiging van dezelfde groep gaat, zal ik niet gemakkelijk ja zeggen want dat zorgt er alleen voor dat de prijzen niet concurreren. Als het om een nieuwe vestiging op de markt gaat,

zeg ik ja.

Ik hou mij ver af van alle mobiliteits- en andere argumenten. Dat is niet mijn zaak, maar die van de Gewesten. Als minister van Economie zeg ik: als het over concurrentie gaat, is het een ja.

Elke minister speelt zijn rol. Er zijn 5 ministers bevoegd. Dat is mijn positie ter zake. Het gebeurt al eens dat er miserie met de gemeenten ontstaat, maar dat is gewoon mijn positie. Wij merken ook dat dit een effect heeft.

De situatie van de franchise zou anders kunnen worden geregeld. Daarmee hebben wij nog niet veel gedaan.

Over de betalingstermijnen krijgen wij zeer vreemde signalen. Men is daar absoluut voor, behalve als men het toepast. Wij hebben een situatie gecreëerd dat het niet betalen van facturen een vorm van bedrijfskapitaal, van werkingskapitaal is. Als iedereen betaalt, heeft iedereen minder werkingskapitaal. Men heeft dan ook minder kapitaal nodig omdat men vlugger heeft betaald, maar men moet die stap zetten. De grootwarenhuizen voelen zich met dat gegeven niet comfortabel.

Ik merk dat ook vele landbouwcoöperatieven dat zeggen. Iedereen vindt het goed op voorwaarde dat het overal gebeurt. Dat is het probleem. Hoe wij het zullen oplossen, weet ik niet goed. Daar is discussie over.

Gisteren heb ik de mensen van FEVIA en van de nationale merken ontmoet. Ik heb hen gezegd: "De grootwarenhuizen beweren bij hoog en bij laag dat als bijvoorbeeld Carrefour waren koopt in Frankrijk en ze met Franstalige etiketten in Wallonië wil verkopen, dat niet mag." Dat is de boude bewering van de warenhuizen. Ik heb gezegd: "Praat het uit, geef mij informatie, zeg mij waarom de prijzen voor de groothandel in België hoger zijn, hoewel dezelfde producenten leveren." Zij zeggen: "Dat komt doordat wij hier andere diensten moeten leveren."

Ik geef een voorbeeld. Als een bedrijf als Coca Cola 200 mensen in dienst heeft in Nederland, heeft het er 1 200 nodig in België voor dezelfde activiteit. Waarom? Omdat Coca Cola zijn waren in Nederland naar het distributiecentrum van Albert Heijn of van een ander grootwarenhuis brengt, terwijl het in België zijn waren tot in de grootwarenhuizen zelf brengt, behalve bij Colruyt. Zij zijn zelfs verantwoordelijk voor het plaatsen. Dat zijn zij hier zo gewend. Dat heeft het voordeel dat zij de plaatsing zelf kunnen beheren, en er zelf voor kunnen zorgen dat alles goed staat, maar daarvoor wordt natuurlijk een hogere prijs aangerekend.

Kortom, iedereen heeft een andere uitleg voor de marges die anderen hanteren en die zij niet kunnen hanteren. Ik heb wel gemerkt dat de grootwarenhuizen door deze studie wakker geschud zijn. De studie is onlangs gelanceerd. Het was niet de minister die zei "ik vind dit" of "ik vind dat", maar er is een studie die een jaar lang liep.

Toen wij met de betrokken mensen spraken, hebben wij wel gevoeld dat veel van wat er in staat, correct is. Wanneer iemand zegt dat hij in Wallonië 3 % minder belastingen betaalt, is hij er niet ver naast. Zij minimaliseren daar alles wel een beetje.

Het gaat dan vooral om de nationale merken. Voor distributieproducten is de marge nog kleiner, want wij hebben veel meer goedkope producten dan de Nederlanders. U moet goed opletten, wanneer men spreekt over bewerkt voedsel, gaat het vooral om de nationale merken, niet om de distributiemerken. Daar is het verschil minder groot. Dat hebben wij onvoldoende ingeschat. Bovendien is het verschil tussen de ene winkel en de andere winkel immens.

Wij hebben geprobeerd een algemene oorzaak te zoeken en wij hebben met een gemiddelde gewerkt, maar dat gemiddelde bestaat niet echt. Tussen de duurste en de goedkoopste is er echt een enorm verschil. Het is dus moeilijk te zeggen: "Het ligt daaraan, en daaraan..."

Men kan het statistisch bekijken en nagaan waar een bepaald gemiddelde vandaan komt, maar men kan ook zeggen: er is een *range* van 1 tot zoveel keer duurder, waar komt dat verschil vandaan? Men kan het niet verklaren met gemiddelde factoren. Doordat de verschillen zo groot zijn, is mijn verklaring misschien niet adequaat. Ik ben nu heel theoretisch aan het redeneren.

Het resultaat hebt u gezien, namelijk de komst van Albert Heijn. Het feit dat de sector met de komst van

deze keten is geconfronteerd, heeft er ondertussen voor gezorgd dat er wel bewegingen zijn.

Er is effectief beweging, wat ook Nederland heeft gekend. Wat is tien jaar geleden in Nederland gebeurd? Albert Heijn werd door jonge, opkomende zaken geattaqueerd. Albert Heijn had 50 % van de markt in handen en besloot ook de prijzen te verlagen. Albert Heijn heeft de prijzen spectaculair verlaagd en alle leveranciers het mes op de keel gezet. Op een bepaald moment besliste de keten geen Coca-Cola meer te verkopen. Het is redelijk spectaculair om aan de klanten mede te delen dat Coca-Cola niet langer zal worden verkocht.

Albert Heijn had bijna 50 % van de markt – 43 of 44 % – in handen. De keten is de oorlog aangegaan. Het resultaat is dat de prijzen zijn gedaald.

Wij hebben een dergelijke situatie nooit gekend, ook omdat de grootste supermarkt vroeger geen prijzenbreker was. Carrefour heeft nooit via een prijzenslag op de concurrentie gereageerd. Zolang Carrefour de grootste was, kon de rest enkel volgen. Zolang hun prijzen een beetje lager waren dan bij Carrefour, was het al goed.

Het is overdreven gesteld, maar doordat de grootste niet veel kan bewegen, omdat de marges niet te groot zijn, gebeurt er niet veel. De marges zijn niet groot, doordat de grootste enorm heeft gebouwd. Carrefour heeft een heel groot immobiënpark en heel grote winkels uitgebouwd.

In de studie valt ook op dat wij per product veel meer oppervlakte hebben gemaakt, wat zijn prijs heeft. Indien de grootste marktspeler niet kan reageren op de kleinere spelers die hun prijzen een beetje verlagen, dan weet u ook dat de prijzen niet zullen blijven dalen. Indien iemand een prijs van 100 euro heeft en iemand anders laat de prijs naar 95 euro dalen, waarom zou hij zijn prijs dan naar 85 euro laten dalen, wanneer hij weet dat degene met een prijs van 100 euro toch niet beweegt?

Daarin is nu verandering aan het komen. Ten eerste, Carrefour is niet langer de grootste marktspeler. De grootste zijn Colruyt en Delhaize. Delhaize heeft beslist ook op de prijs te zullen werken. Colruyt is deels met prijsverlagingen bezig. Lidl en Aldi doen dat sowieso. Er komt dus beweging in de markt.

Het zou mij niet verwonderen dat er, indien wij de studie over een of twee jaar herhalen, door alle *incitants* – wij praten met vele betrokkenen – er een wijziging zal zijn.

Op het vlak van de loonkosten kijken wij heel gericht naar de grootwarenhuizen. Op vandaag is zulks moeilijk. U weet dat de regering met de kwestie van de loonkosten bezig is. Wij zullen echter heel zuinig met onze centen moeten omspringen. Een en ander is dus niet evident.

Wij hebben altijd vooropgesteld dat wij in elk geval ook de kleine kmo's moeten steunen, indien wij iets doen. In het regeerakkoord staat ook dat de regering de eerste drie aanwervingen in een kmo moet stimuleren.

Dat is een eerste gegeven.

Ten tweede, wij hebben ook gesteld dat wij absoluut iets voor de horeca willen doen, omdat in de horecasector een noodsituatie heerst.

Het voorgaande zijn voor mij de eerste twee prioriteiten. Daarna zullen wij bekijken wat de rest nog kan opleveren. Wij zouden immers een *trade-off* moeten kunnen maken tussen, enerzijds, flexibiliteit en, anderzijds, wat meer fulltime of minstens viervijfde tewerkstelling, zodat mensen niet met een halftijdse job worden geconfronteerd, en de loonkostenverlaging van de regering.

Maar daarvoor is geld nodig en dat lijkt mij niet zo evident. Dat zijn de drie factoren waarmee men zou moeten kunnen werken.

Colruyt werkt daarmee reeds voor een stuk. Colruyt werkt met fulltimecontracten met veel flexibiliteit. Dat maakt dat zij met zeer veel fulltimers zeer kostenefficiënt zijn ten opzichte van andere, die veel parttimers hebben. Die combinatie moet men kunnen maken.

11.03 Karel Uyttersprot (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik had nog een vraag over het grensoverschrijdende aspect.

11.04 Minister **Johan Vande Lanotte**: Dat bedraagt 2 miljard. (...) (*zonder micro*)

11.05 **Karel Uyttersprot** (N-VA): De problematiek is een beetje kenschetsend voor de competitiviteitsproblemen. Bij de supermarkten is het duidelijk, dat zien wij elke dag. Anderzijds, rijst hetzelfde nadeel bij de export, waardoor wij een exportnadeel ondervinden.

Misschien moeten wij, naar aanleiding van een voortzetting van die studie, ook eens kijken in hoeverre er een prijsverschil is bij dezelfde ketens over de grens. Dat is niet in de studie opgenomen.

11.06 Minister **Johan Vande Lanotte**: Carrefour zegt dat ze goedkoper in Frankrijk kopen dan in België. (...) (*zonder micro*)

11.07 **Karel Uyttersprot** (N-VA): De komst van Albert Heijn heeft tot gevolg dat Colruyt in die neerwaartse spiraal meegaat.

Het probleem van de betalingstermijnen moet nu door middel van een Europese richtlijn worden geregeld. Die grote marktspeelers verrekenen tot 120 dagen, er moet daar gekeken worden in hoeverre er een overgangsregeling nodig is om die termijnen in te korten.

11.08 Minister **Johan Vande Lanotte**: (...) (*zonder micro*)

11.09 **Karel Uyttersprot** (N-VA): In de publiciteitswereld is dat een vaststaand feit. Die grote adverteerders betalen na drie, vier of vijf maanden.

11.10 Minister **Johan Vande Lanotte**: (...) (*zonder micro*)

11.11 **Karel Uyttersprot** (N-VA): Wij zijn wat aan het uitweiden, maar wij hadden vroeger contracten met VOKA: die publiciteit betaalden zij het soms maar na zes of acht maanden. De loonkosten zijn ook een van de redenen die worden aangehaald, met een gebrekkigere flexibiliteit voor deeltijds werk. In Nederland is dat schering en inslag. 70 % van de studenten werkt daar deeltijds.

11.12 Minister **Johan Vande Lanotte**: (...) (*zonder micro*)

11.13 **Karel Uyttersprot** (N-VA): Het enige wat ik vraag is waar de koffie of de suiker staat.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 Vraag van de heer **Karel Uyttersprot** aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "de geplande hervorming van de mededingingsautoriteit" (nr. 12151)

12 Question de M. **Karel Uyttersprot** au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le projet de réforme de l'Autorité belge de concurrence" (n° 12151)

12.01 **Karel Uyttersprot** (N-VA): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de bijstelling van de mededingingsautoriteit is volgens mij een van uw belangrijke prioriteiten. Daarover staat een en ander in het regeerakkoord, maar dat is nogal algemeen gehouden.

Bij de herziening van het mededingingsbeleid willen wij u vragen om het kind niet met het badwater weg te gooien. Zo is er in ons land op dit ogenblik een essentieel verschil tussen, enerzijds, het onderzoek dat gebeurt door het auditoraat of de algemene directie bij de FOD Economie en, anderzijds, de raad die beslissingen neemt. Dat komt de rechten van verdediging ten goede.

Onlangs werd een tipje van de sluier opgelicht, toen gesteld werd dat er een markthof opgericht zou worden.

Mijnheer de minister, daaromtrent heb ik de volgende vragen.

Is er al enige duidelijkheid over de finale structuur rond de mededingingsautoriteit? Blijft die autoriteit

verankerd bij de FOD Economie of kiest u voor een meer onafhankelijk beleid, zoals bijvoorbeeld in het Verenigd Koninkrijk of in Nederland, waar de mededingingsautoriteit beschikt over een organieke zelfstandigheid?

Blijft u bij het structureel onderscheid tussen onderzoek, enerzijds, en beslissing door de raad, anderzijds?

Wordt er rekening gehouden met de waarborgen die het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens bieden?

Op welke wijze verzekert u dat twee cruciale principes, namelijk de onafhankelijkheid van het onderzoek en de onafhankelijkheid van de beslissing, gewaarborgd blijven?

Is er duidelijkheid over de wijze waarop de nodige competenties voor elk orgaan ingevuld zullen worden of zullen blijven bestaan? Dat heeft uiteraard te maken met de personeelsbezetting.

Hoe meent u concreet de doorstroming van zaken in de nieuwe structuur te kunnen verbeteren?

Is er enige budgettaire impact op de voorgestelde hervormingen?

12.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer de voorzitter, mijnheer Uyttersprot, ik had dit misschien anders aangepakt als ik alles van bij het begin goed had begrepen. Met name wat uw vraag over de onafhankelijkheid betreft, vind ik dat ik daar al te veel heb toegegeven.

Ten eerste, wij zullen het Prijzenobservatorium versterken. Het krijgt wat meer middelen, weliswaar niet immens. Wij zullen daar enkele mensen bijzetten, zonder dat dit in het verslag moet staan. Wij zullen bovendien proberen de mensen van de Nationale Bank daar wat meer te laten werken. Ik vind dat er daar te veel zijn, al is dat wellicht een uiting van mijn slecht karakter.

Zij werken samen en er wordt daar expertise verricht. Laten wij proberen het Prijsobservatorium wat extra mogelijkheden te geven, zonder dat dit te veel kost. Zij kunnen hun vaststellingen meedelen aan de regering en aan de mededingingsautoriteit. Daarbij kunnen zij ook marges en prijzen bekijken en vergelijken met het buitenland. Men kan zien of er al een evolutie is. Dat is onze barometer.

Een tweede element is de mededingingsautoriteit. Wij discussiëren er nog over of deze binnen of buiten de FOD, autonoom of niet-autonoom, blijft. De gesprekken in dat verband zijn nog aan de gang. Er valt voor beide opties iets te zeggen. Blijft de mededingingsautoriteit binnen de FOD, dan is dat veel kostenefficiënter; valt zij buiten de FOD, dan is dat duurder, maar dan heeft zij meer autonomie en dat is een voordeel.

Ik zeg dat ik het nu anders zou hebben aangepakt, maar ik wil daarop niet terugkomen, omdat ik er anders niet doorgeraak. Volgens mij is er in heel de mededingingsdiscussie wel een overschot aan autonomie. De auditeur van de Raad voor de Mededinging beslist autonoom wat hij doet, of hij al dan niet seponereert, of in onderzoek brengt, waarna de Raad voor de Mededinging autonoom als rechter beslist.

Met dat laatste heb ik uiteraard geen probleem. Ik illustreer het aan de hand van volgend, grof, voorbeeld. Iemand die zijn vrouw vermoordt, wordt minder met autonomie geconfronteerd dan twee brouwers die afspreken dat zij de bierprijs zullen verhogen. Als er een misdrijf is, kan de minister van Justitie strafrechtelijk zeggen dat iemand moet worden vervolgd en dat er een straf moet worden gevorderd.

De rechtbank zal vervolgens wel uitmaken of dit al dan niet terecht is. De minister kan prioriteiten stellen. De minister kan bijvoorbeeld aangeven dat intrafamiliaal geweld bij voorkeur wordt opgevolgd. In de mededingingsdiscussie kan dit niet worden opgedragen aan de auditeur, die autonoom moet kunnen handelen. Dit is overigens enorm ingeburgerd bij de mededingingsjuristen. Indien nodig zal ik dit aanvaarden. Ik zal er geen punt van maken. Ik ben daar duidelijk over. Had ik bij het begin geweten hoe het in mekaar zit, dan had ik gevraagd om daarmee te stoppen. Autonomie boven op andere autonomie, dat begint immers wat veel te worden. In het Parlement vraagt men mij wat ik hieraan zal doen, waarop ik antwoord dat ik dat doorspeel aan de auditeur. Als hij daarop te kennen geeft dat dit hem niet interesseert, eindigt het verhaal. Ik vind dit eigenlijk allemaal wat te gemakkelijk.

Dit geldt trouwens niet voor de andere regulatoren. De andere regulatoren hebben geen auditoraat. De CREG heeft geen auditoraat. De CREG voert een onderzoek uit, hoort mensen en is onderworpen aan een

gerechtelijke controle. Zij is autonoom en kan beslissen zonder nog eens een ander autonoom orgaan een beslissing te laten nemen.

U haalt dit punt aan. Er is hier echter sprake van een zekere traditie in de mededingingsautoriteit. Ik vind deze autonomie boven op een andere autonomie eigenlijk toch wel een probleem. Ik weet echter ook dat deze traditie moeilijk te doorbreken valt en ik wil nu vooruit.

De mededingingsautoriteit zal een stukje autonomie krijgen, binnen of buiten de FOD. Dit heeft een aantal financiële repercussies. Belangrijk is evenwel dat zij voorlopige beslissingen zullen mogen nemen. Als er een moeilijk te herstellen en aanzienlijk nadeel is dat de economische werking kan ontwrichten, mogen zij een maatregel nemen. Men denkt daarbij altijd aan de prijzen, maar dit hoeft niet altijd neer te komen op die prijzen. Men zou het ook kunnen hebben over contractuele bepalingen. Daarnet hadden wij het over de duidelijkheid en de vergelijkbaarheid van facturen, en het verminderen van de opzegbeperkingen. Dit kan een even grote impact hebben. Het hoeft niet altijd te gaan over de prijzen. Tegen deze beslissingen moet een gerechtelijk beroep mogelijk zijn. Ter zake wordt er door sommigen gepleit voor het hof van beroep en door anderen voor de Raad voor de Mededinging en nadien het hof van beroep. Wij hebben gepleit voor een markthof met een specifieke samenstelling maar met alle mogelijke garanties voor onafhankelijkheid.

Dat zijn we nu aan het bespreken. Ik wil ook dat iedereen zijn grieven daarover kenbaar kan maken. Men zegt immers dat zo'n markthof een rechtbank is, die echter niet zo autonoom zal zijn. Daarmee doet men het toch een beetje oneer aan. De Raad van State is een administratieve rechtbank, net zoals de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Die zijn net zo onafhankelijk als een gewone rechtbank. Mijn hoofdbekommernis is niet dat het meer of minder onafhankelijk moet zijn. Ik wil geen enkel inkorting doen op de onafhankelijkheid van het markthof ten opzicht van het hof van beroep nu.

Persoonlijk denk ik dat onze liberaliseringsbeweging heeft geleid tot zeer technische regulatoren allerhande. Men moet de sector kennen om het te begrijpen. Dat is een heel technische materie. Zo'n markthof moet juridisch geschoold zijn maar ook economisch. In Duitsland noemen ze dat *the five wise men*. Zij moeten een overzicht hebben van de sector, ten opzichte van de CREG, en moeten recht en economie met elkaar kunnen verzoenen. Ze moeten daarin een wijs – in de letterlijke zin van het woord – besluit kunnen nemen. Men kan inzake punten en komma's allerlei beslissingen nemen, maar het gaat om een economisch geheel waarin een klein beetje met wijsheid moet geoordeeld worden.

Ik zal niet zeggen dat het hof van beroep niet wijs is, zeker niet, maar hun training is om een strikt juridische afweging te maken. Daarvoor zijn het ook rechters bij het hof van beroep. Ik zou niet graag zien dat een rechter bij het hof van beroep begint continu wijze beslissingen te nemen in strafzaken en andere zaken. Daar zijn er strikt juridische regels, die gerespecteerd moeten worden. Die rechter moet op en top jurist zijn. Bij het markthof moet hij ook een beetje econoom zijn, wat bij het hof van beroep minder makkelijk te organiseren valt.

De conclusie is dat er een sterk Prijzenobservatorium moet zijn, dat de mededingingsautoriteit een plaats moet krijgen en dat ervoor moet worden gezorgd dat die ook met voorlopige maatregelen kan beslissen en dat de discussie over een markthof of het hof van beroep nog niet volledig is afgerond. Men vraagt terecht hoe het dan staat met de onafhankelijkheid en de garanties in procedures. We maken daar nu een lijst van. Binnenkort komt er een werkgroep die zal bekijken hoe zo'n procedure verloopt en hoe andere procedures verlopen.

12.03 Karel Uyttersprot (N-VA): Mijnheer de minister, ik dank u voor het eerlijk antwoord dat er wat studiewerk aan te pas komt. Ik kan mij dat best voorstellen als men over liften, autocars en mededingingsautoriteiten moet praten. Ik apprecieer ook uw eerlijkheid over de Nationale Bank. Ik kan daar ook nog het BIRB aan toevoegen, waar ook nog 170 medewerkers mensen zitten, die nog ruimte hebben om bepaalde zaken te doen.

Die aangelegenheden zijn voor mij ook vaak nieuw, mijnheer de minister. Toen ze voor het eerst in mijn gezichtsveld kwamen, vroeg ik mij af waarom daarvoor een uitzonderingsrechtbank moet zijn. Kunnen die materies niet behandeld worden door de rechtbanken van koophandel?

12.04 Minister Johan Vande Lanotte: Er mag maar een rechtbank voor het land zijn. Dat is nu het hof van beroep van Brussel. Er is een CREG, een BIPT en de mededingingsautoriteit. Op dit moment gaan de CREG en de BIPT in beroep bij het hof van beroep. Voor beslissingen van de Raad voor de Mededinging is

er een rechtbank van eerste aanleg en een half beroep bij het Hof van Beroep te Brussel. Men centraliseert dat, omdat dat voor het hele land een is. Het is dus het hof van beroep, niet op het niveau van de rechtbank van koophandel, of een markthof.

Ik wil dat voor de Raad voor de Mededinging veranderen naar het op te richten markthof. De Raad voor de Mededinging behandelt nu in beide aangelegenheden over zaken in eerste aanleg. Dat is een heel raar systeem. Voor de mededingingsautoriteit is dat de administratie, maar die kan eigenlijk niet beslissen.

Wie beslist? De Raad voor de Mededinging. In eerste aanleg is er een zeer gerechtelijke procedure. Dat duurt ook zeer lang, 7, 8 jaar.

Ik wil dat de beslissing gebeurt zoals bij het BIPT of de CREG, dat een instituut of een onafhankelijke instantie, de mededingingsautoriteit, beslist. Dan moet het auditoraat naar die instantie komen. Om niet iedereen tegen de schenen te schoppen, mag men nog een bepaalde autonomie behouden, hoewel ik daar principieel niet voor ben. Dan is er wel een beroep bij het hof van beroep of het markthof.

Nu gebeurt dat bij het hof van beroep in Brussel, maar daar heeft men ongelooflijk veel werk. Ik mis in de hele mededingingsprocedures vandaag de redelijkheid en de wijsheid over de manier waarop economie en recht zich verhouden. Dat is niet duidelijk afgebakend. Soms moet men dat een klein duwtje geven.

Ik geef u het voorbeeld van de opzegvergoedingen voor de telecom. Op de radio zei iedereen dat men ervoor was, maar in mijn kantoor zegt men dat het een ramp is. Als men zegt dat er een compromis is en dat het op 1 oktober zo ver is, dan zal het wel lukken en is het geen probleem. Nu en dan moet men eens iets kunnen doorduwen. Nu en dan moet men ook kunnen zeggen dat een voorstel te ver gaat. Beleid is veel gezegd, maar er is wel een stuk redelijkheid en een economische realiteit. Van de gewone rechterlijke orde mag men dat bijna niet vragen. Als men dat vraagt, dan kan men dat voor alles beginnen te doen. Dat is een gevaarlijke weg.

12.05 Karel Uyttersprot (N-VA): Mij deed het wel denken aan een uitzonderingsrechtbank, waarvan, zeker in uw rechtspraktijk, Delva en Callewaert hevige tegenstanders waren. Wij hebben die uitzonderingsrechtbanken vroeger, in onzalige tijden, nog gehad.

12.06 Minister Johan Vande Lanotte: Het zijn administratieve rechtbanken, zoals de Raad van State en de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Er zijn nog landen waar men die heeft, zoals Duitsland. Ik vind dat die een voordeel hebben.

De **voorzitter:** De discussie is dus zeker nog niet gesloten.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter:** Mijnheer Uyttersprot, uw vraag nr. 12152 over de annulering van vliegtuigtickets dient te worden gesteld aan de staatssecretaris voor Mobiliteit.

12.07 Karel Uyttersprot (N-VA): Mijnheer de voorzitter, sta mij toe mijn vraag over de vliegtuigtickets in een notendop aan te halen. Iemand bestelt online een vliegtuigticket. Dezelfde maatschappij annuleert de vlucht maar biedt de klant een andere vlucht aan die normaal gezien veel goedkoper is, maar door verschillende tussenstops ook veel langer duurt. De klant heeft de keuze tussen een terugbetaling of de langere vlucht, die eigenlijk veel goedkoper wordt geboekt.

Ik dacht dat het een materie was voor Consumentenzaken. Daarom had ik de vraag aan u gesteld.

12.08 Minister Johan Vande Lanotte: Daarvoor bestaat een specifieke regeling.

13 Vraag van de heer Karel Uyttersprot aan de vice-eersteminister en minister van Economie, Consumenten en Noordzee over "het gebrek aan financiële transparantie bij OIVO" (nr. 12376)

13 Question de M. Karel Uyttersprot au vice-premier ministre et ministre de l'Économie, des Consommateurs et de la Mer du Nord sur "le manque de transparence financière au CRIOC" (n° 12376)

13.01 Karel Uyttersprot (N-VA): Het OIVO telt 17 verbruiksorganisaties en leeft voornamelijk van een grote

jaarlijkse dotatie van 1,7 miljoen euro vanwege de federale overheid en een aantal projectsubsidies.

Wij vernemen dat er problemen en malversaties zijn met directeur Vandercammen. Er is in een ontslagvergoeding voorzien van tussen de 300 000 en 400 000 euro. Een groot gedeelte van deze dotatie gaat naar zijn persoonlijke vergoedingen.

Bevestigt u het nakend vertrek van de algemeen directeur? Wat is de bijhorende ontslagvergoeding?

Na de eerste is er ook een tweede audit besteld. Waarom? Voldeed de eerste audit niet? Wat zijn de resultaten van de tweede audit? Welke gevolgen worden hieraan gegeven?

Wat is de exacte inhoud van het strategisch plan dat de Gezinsbond bekritiseerde?

Acht u het directeurschap van het OIVO verenigbaar met het hoofdaandeelhouderschap van Power4You, waarvan geweten is dat het OIVO instaat voor de promotie ervan? Is dat geen element van belangenvermenging?

13.02 Minister **Johan Vande Lanotte**: Mijnheer Uyttersprot, dit is inderdaad een aanslepend dossier. Wel moeten wij er rekening mee houden dat het OIVO een stichting van openbaar nut is met een gedeeltelijke autonomie, zodat een minister niet zomaar kan opleggen wat er moet gebeuren.

Het OIVO heeft inderdaad gezegd dat het audits zal doorvoeren, een eerste over het beheer van human resources en een tweede over de methodologie van de bevestigingen en enquêtes. Dat zijn audits van het OIVO en dat is hun zaak. Die audits kunnen interessant zijn.

Ik heb aan de FOD Economie gevraagd om zelf een audit uit te voeren over heel de werking van het OIVO. Die audit zal door KPMG worden uitgevoerd. Normaal gezien zou die audit al begonnen moeten zijn, maar de persoon bij KPMG die deze audit uitvoert, is ziek, waardoor er twee weken uitstel is. Wij voeren dus een audit om na te gaan hoe het bij het OIVO zit.

Ik heb gezegd dat wij de beheersovereenkomst zouden opzeggen. Die opzeg is gebeurd. Wij zullen nagaan hoe wij over een nieuwe beheersovereenkomst kunnen onderhandelen als wij die audit hebben.

Het OIVO krijgt wel subsidie voor de eerste zes maanden van 2012. Die subsidie moest worden toegekend, anders konden de lonen niet meer worden uitbetaald, en dergelijke meer. Wij moeten nu eerst de rol en de opdrachten van het OIVO in een correct kader plaatsen.

De raad van bestuur van het OIVO is nu begonnen met de discussie over de vraag waar men naartoe wil. De resultaten daarvan moet ik nog krijgen. Ik weet het dus nog niet. Blijkbaar bestaat daarover discussie. Ik denk dat onder andere de Gezinsbond of de Ligue des Familles daar nogal wat kritiek heeft. Door de situatie zijn zij volgens mij wel wat dooreengeschud. Wij hebben aan de consumentenorganisaties heel duidelijk gevraagd dat zij zouden zeggen wat zij daar echt willen doen en wat niet. Vervolgens kunnen wij er onze mening ook over geven. De manier waarop het nu gebeurde, was niet de goede. Men ging eigenlijk alle kanten uit.

Wij zijn ook niet de enige subsidiënt. Ik wil duidelijk maken dat ook andere overheden, waarover wij geen zeggenschap hebben, het OIVO subsidiëren.

Over de situatie van de heer Vandercammen zal de raad van bestuur moeten oordelen. In elk geval zal de audit de financiële relatie tussen het OIVO en Trade4You uitklaren. Er mag immers geen belangenconflict tussen de organisaties zijn.

Op 29 maart 2012 heeft de raad van bestuur beslist een einde te stellen aan alle overeenkomsten die het OIVO met Trade4You heeft gesloten. Het treedt dus sinds maart 2012 niet langer voor voornoemde organisatie op. Zulks is mij op 16 april 2012 per brief bevestigd.

Of het goed is of iemand in persona twee functies heeft – zijn functie en het aandeelhouderschap –, is een andere zaak. Er is in elk geval geen band van dienstverlening meer. Een dergelijke band is vermeden.

Het gaat dus om een *continuing story*. De aanbesteding heeft ook wel enige tijd geleverd. Een en ander

moest worden aanbesteed. Zij waren bezig, maar dan werd iemand ziek. Wij zullen de komende dagen en weken ter zake een duidelijke lijn moeten trekken, door aan te geven wat voor ons wordt gedaan en welke prijs wij daarvoor willen betalen. Zonder de audit kunnen wij ter zake niet concreet zijn.

De raad van bestuur moet dus oordelen of hij de persoon die de audit leidt, al dan niet kan blijven vertrouwen. Dat is in de eerste plaats de beslissing van de raad van bestuur. Is het werk correct gebeurd, dan is het voor ons goed. Is het niet correct gebeurd, dan is het niet goed.

13.03 Karel Uyttersprot (N-VA): Hebt u een idee van de grootte van de opzegvergoeding van de heer Vandercammen? Er is sprake van 300 000...

13.04 Minister Johan Vande Lanotte: Neen. Ik heb dat gehoord. Wij zullen daar het arbeidsrechtelijk statuut moeten garanderen. Ik weet niet hoe lang die persoon in dienst was. Het zal wel een bediende zijn, dus ik vermoed dat de schaal-Claeys zal worden toegepast, als hij ooit zou zijn opgezegd. Of is hij zelfstandige? Dat weet ik niet.

13.05 Karel Uyttersprot (N-VA): Hij is contractueel.

13.06 Minister Johan Vande Lanotte: Ik denk dat hij contractueel is, maar ik weet het niet zeker.

13.07 Karel Uyttersprot (N-VA): Ik wil dit opentrekken van het OIVO naar een aantal andere zaken.

Ik vermoed dat als er een dergelijke tegemoetkoming is van de federale overheid, er ook een regeringscommissaris zetelt. Ik heb soms de indruk dat de regeringscommissarissen inzake verantwoording, beleid en standpuntinname, doorgaans eigengereid of niet optreden en weinig of niet worden gestuurd.

Brengen zij verslag uit over dergelijke zaken? Wat is het standpunt? Zij moeten daar toch de gemeenschap vertegenwoordigen. Zij zouden toch een doctrinair standpunt moeten hebben in al die zaken.

13.08 Minister Johan Vande Lanotte: Zij vertegenwoordigen de minister. Daarom heb ik mijn adjunct-kabinetschef aangeduid, die nu regeringscommissaris bij het OIVO is.

Ik heb iemand genomen die dicht bij mij staat. Ik weet immers dat regeringscommissarissen soms op een bepaald moment aan de regering komen uitleggen wat de instantie wilt. Bij mij is het een beetje omgekeerd.

13.09 Karel Uyttersprot (N-VA): Wordt in de verslagen nagekeken wat het standpunt van die mensen is? Zijn die meegegaan in dergelijke vergoedingen? Of hebben zij zich een beetje kritisch opgesteld?

13.10 Minister Johan Vande Lanotte: Die opzegvergoeding is daar nog niet aan bod geweest.

13.11 Karel Uyttersprot (N-VA): Het gaat ook over mogelijke premies en andere vormen van renumeration, waarbij toch wel wat vraagtekens kunnen geplaatst worden.

Als ik het opentrek naar andere gelijkaardige organisaties, vraag ik mij af in hoeverre de *code of corporate governance*, die verplicht is voor de beursgenoteerde bedrijven en die strikt wordt toegepast, wordt toegepast voor al die organisaties die 50 % of meer van hun inkomsten uit overheidsmiddelen krijgen.

13.12 Minister Johan Vande Lanotte: Die suggestie zouden wij eens kunnen bekijken. Zij hebben een statuut van instelling van openbaar nut, dat is een heel specifiek statuut, dat is geen gewone vennootschap. Er is daar een heel specifieke wetgeving, dat is een raar statuut. Per definitie doen zij openbare taken. Zij worden vooral gesubsidieerd door verschillende regeringen, onder andere ook het Waals Gewest.

Voor mij is essentieel dat men duidelijk zegt wat de taken zijn. Op het einde van het jaar kan men dan bekijken of die uitgevoerd zijn. Daarom heb ik hier voor een regeringscommissaris gekozen uit mijn kabinet, die daar in mijn naam zit, want anders zit ik effectief een beetje in de miserie.

13.13 Karel Uyttersprot (N-VA): Mijnheer de minister, wat de transparantie betreft, naast het OIVO zijn er nog vele andere instellingen en organisaties waar ik zelfs met alle moeite van de wereld niet aan cijfers geraak. Ik krijg geen balansen of jaarrekeningen, ik krijg geen inzicht in de cashflow, enzovoort. Ik heb er

zowel mondeling als schriftelijk naar gevraagd. Ik kan u er een paar centra noemen, maar u zult ze ook wel kennen. Er zijn ook goede voorbeelden, maar er zijn er ook andere, zo'n 16-tal. Het gaat om grote centra. Ook in sectorale opleidingsfondsen, en andere organisaties, is er soms minder transparantie.

13.14 Minister **Johan Vande Lanotte**: De sectorale opleidingsfondsen zijn extreem weinig transparant. Daar heerst een soort medeplichtigheid tussen de vakbonden en de werkgevers. Daar vraagt men aan de minister om zich bezig te houden met zijn eigen zaken en verzoekt men hem daarvan af te blijven. Dat is al jaren zo.

13.15 **Karel Uyttersprot** (N-VA): Inderdaad. (...) (*Geluid valt weg.*)

*L'incident est clos.
Het incident is gesloten.*

*La réunion publique de commission est levée à 12.52 heures.
De openbare commissievergadering wordt gesloten om 12.52 uur.*